

“ऋणेभिः ऋजुगामिभिः” । इति माध्यम् ॥

ऋणासनः, पुं, (ऋजि + “ऋजिदृष्टिसन्दिस्हिभ्यः कित्” । २ । ७७ । इत्युर्गादिदृष्टेय्य असानच् । कित् । १) मेघः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥ उखादि-कोषश्च ॥

ऋण, द उ च गतौ । इति कविकल्पद्रुमः । (तना-उभं-सकं-सेट् ।) द अ ऋणोति अर्णोति ऋणते अर्णते । उ अर्णित्वा ऋण । इति दुर्गादासः ॥

ऋणं, स्त्री, (ऋ + ण् । ऋणमाधमर्ण्ये इति णत्वम् ।) धारः । देना इति भाषा । तत्पर्यायः । पर्युदञ्चनम् २ उदारः ३ । इत्यमरः । पुनर्देयत्वेन स्त्री-ज्ञत्व यत् ऋणीतम् । इति जगदीशः ॥ अस्य विवरणं ऋणादानशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ * ॥

कुसीदाख्यं ऋणं यथा ।

“स्थाननामनिमित्तं यद्दानग्रहणमिच्छते ।

तत्कुसीदमिति च्येयं तेन वृत्तिः कुसीदिनाम्” ॥

इति नारदः ॥ अस्वार्थः । स्थानं मूलधनावस्थानम् । नामो वृद्धिः । दागग्रहणपदे कर्मण्यनटा साध्ये तेन मूलधनावस्थाने सत्वेव यो नामस्तदर्थं यद्दानं धनिकेन दीयमानं मूलधनं अधमर्णेन च ग्रहणं तथा स्त्रीज्ञत्व म्प्रमाणं यत्तद्व्यञ्जम् । इति रत्नाकरादयः । कलाश्रुत्ये तु अवस्थापाकरणीयत्व-रूपगुणयोगाङ्गीयप्रयोगः । अतएव बाणिव्याप्य-प्रयुक्तस्य नर्त्तनं इति मिश्राः ॥ * ॥ अपि च ।

“कुत्सितात् सीदतस्त्रैर्विभिश्रैः प्रमुह्यते ।

चतुर्गुणं वाद्यगुणं कुसीदाख्यमृणं त्वत्” ॥

इति बृहस्पतिः ॥ अस्वार्थः । कुत्सितात् सीदत-आधमर्णात् सकलं धनं यत् ऋण्यते निर्विश्रै-रुत्तमर्णैः । चतुर्गुणं वेति वाकारोऽनास्थायां तेन वैगुण्यादिनामः ॥ * ॥ ऋणचयविशेषो यथा ।

“देवानाञ्च पितृणाञ्च अमीणाञ्च तथा नरः ।

ऋणवान् जायते यस्मात्तन्मोक्षे प्रयतेत् सदा ॥ * ॥ तत्परिशोधनमाह ।

“देवानामन्वयो जन्तुर्यज्ञैर्भवति मानवः ।

अल्पवित्तञ्च पूजामिदं पवाचप्रवेत्सुधा ।

आजेन प्रजया चैव पितृनामन्वयो भवेत् ।

ऋषीणां ब्रह्मचर्येण श्रुतेन तपसा तथा” ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरम् ॥ (जलदुर्गमभूमिः । यथा सुग्रधवोधे १ । २८ छत्रस्य टीकायां दुर्गादासः ।

“दशाङ्गो देशः दशाङ्गां नदी उभयत्र ऋणशब्देन जलदुर्गमभूमिरुच्यते” ॥ अत्रशास्त्रोक्तः कुतश्च-दपि राशयन्तरात् वियोज्य संख्यावान् पदार्थः । यथा वीजगणिते ।

“धनार्थसङ्गणे करणसूत्रं वृत्ताङ्गम् ।

योगे युतिः स्यात् क्षययोः स्वयोर्व्यां

धनार्थयोरन्तरमेव योगः” ॥

ऋणतीति । ऋण गतौ तस्मात्कः । इति श्रुत्यनवा वाच्यनिष्पन्नः । गन्ता । गमनशीलः । यथा, ऋणवेदे ६ । १२ । ५ । “सद्यो यः स्वप्नो विषितो यनोया-ऋणो न तायुरतिधन्वा राट्” । “ऋणः श्रीप्र-गन्ता” इति माध्यम् ॥

ऋणमन्कणः, पुं, (ऋणे मन्कणइव ।) लभकः । इति

शब्दरत्नावली ॥ जामिन इति भाषा ॥

ऋणमार्गणः, पुं, (ऋणं मार्गयति यः सः । ऋण + मार्ग + ल्यु ।) प्रतिभूः । इति हारावली ॥ जामिन इति भाषा ॥

ऋणमुक्तिः, स्त्री, (ऋणस्य ऋणात् वा मुक्ति-र्भौचर्नं भवत्यस्मात् ।) ऋणपरिशोधनम् । तत्-पर्यायः । विगतानम् २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ ऋणमोक्षः, पुं, (ऋणात् मोक्षः ।) ऋणपरिशो-धनम् । इति हारावली ॥

ऋणादानं, स्त्री, (ऋणस्य आदानम् ग्रहणम् ।) अधम-र्णात् उत्तमर्णेन सनामधनग्रहणम् । तत्तु अष्टा-दशविवादान्गताद्यविवादः । (यदाह मनुः । ८।४। “तेषामाद्यमृणादानं निक्षेपोऽस्वामिविक्रयः” । इत्यादि ।) तच्च सप्तविधं यथा । ईदृशमृणं देयम् १ ईदृशमदेयम् २ अनेनाधिकारिणा देयम् ३ अस्मिन् समये देयं ४ अनेन प्रकारेण देयं ५ इत्यधमर्णे पञ्चविधम् । उत्तमर्णे तु दानविधिः ६ आदान-विधिश्च ७ इति द्विविधम् । तथाच नारदः ।

“ऋणन्देयमदेयञ्च येन यत्र यथा भवेत् ।

दानग्रहणधर्मौश्च ऋणादानमिति स्मृतम् ।

अदेयमिति यदुक्तं तदाह कात्यायनः ।

न स्त्रीभ्यो दासबालेभ्यः प्रदद्यात् किञ्चिदुद्धृतम् ।

दाता न लभते तत्तु तेभ्यो दत्तन्तु यदसु” ॥

तत्र विशेषमाह बृहस्पतिः ।

“परिपूर्णे ऋणीत्वादिं नर्त्तं वा साधुलभकम् ।

लेख्यारूपं सात्त्विकमाह ऋणं दद्यात् धनी सदा” ॥

इति विवादाङ्गवसेतुः ॥ अस्य यदवशिष्टं ऋणोद्-याहणशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

ऋणान्तकः, पुं, (ऋणमन्तयति यः । ऋण + अन्ति नामधातु + क्त्वात् ।) मङ्गलयहाराधनेन ऋणाप-नयनात् तथात्वम् ।) मङ्गलयहः । इति शब्द-रत्नावली ॥

ऋणापनोदनं, स्त्री, (ऋण + अप + नुद + क्युट् । ततः षष्ठीतत्पुरुषः ।) ऋणापनवनम् । धारशोधनम् ॥ ऋणी, [न्] चि, (ऋणमस्यास्तीति । ऋण + इनि ।) ऋणयत्तः । धारी ॥

(“जायमानो वै ब्राह्मणः चिभिर्ऋणैर्ऋणी भवति” ।

इति श्रुतिः । “ऋणी न स्यात् यथा पिता” ।

इति दायभागे ॥)

ऋणोद्घ्राहणं, स्त्री, (ऋणस्य उद्घ्राहणं ।) अधमर्ण-मृहीतर्णस्रहणं । यत्र ऋणं प्राचीनकाले प्राचीतो-ऽपि ऋणी न ददाति तत्र धनिकेन यत् कर्त्तव्यं तदाह मनुः । ८।४८—४९ ।

“यैर्वैशंपायैरर्थं संप्राप्त्यादुत्तमर्णिकः ।

तैस्त्रैरपायैः संयुक्तं साधयेदधमर्णिकम्” ॥

धर्मैश्च व्यवहारेण क्लेशेनाचरितेन च ।

प्रयुक्तं साधयेदर्थं पञ्चमेन वलेन च” ॥

अथमर्थः । पूर्वपूर्वसामर्थ्याभावे उत्तरोत्तरम् संयुक्तं वशीकृत्य । धर्मैश्च ह्यस्यतिराह ।

“सहस्रमन्धिसन्दिष्टैः सामोक्तानुगमेन च ।

प्रायेण वा ऋणी दाप्यो धर्मे यव उदाहृतः” ॥

अस्वार्थः । ऋणिकस्य ये सहस्रमन्धिनस्तेषु

सन्देशो यो यत्र सामवचनं यत्तानुगमनं प्रायोप-वेशनं वा धनिकस्य सधर्मं ऋणोद्घ्राहणोपायः । व्यवहारे कात्यायनः ।

“धार्ष्ट्याऽवबुद्धं ऋणिकः प्रकाशं जनसंसदि ।

यावन्न दद्यादेयञ्च देशाचारस्थितिर्यथा” ॥

अस्वार्थः । यावदानं जनसंसदि ऋणिकस्य धनि-केन धारणं व्यवहारः ॥ क्लाचरितबलाकारेषु बृहस्पतिः ।

“कृपना याचयित्वा र्थमानीय ऋणिकाट्टणी ।

अन्नाहितादि वाहृत्य दाप्यते यत्र सोपधिः” ॥

अस्वार्थः । ऋणिकस्य धनमन्नाहितादि वा कृपना आहृत्य वा यत्र दाप्यते तत्र साधनोपायः सोपधिः सञ्चलमुच्यते ॥

“पुत्रदारपशून् बद्धा क्त्वा हारोपवेशनम् ।

यत्र्योर्दाप्यतेऽर्थं स तदाचरितमुच्यते ॥

बद्धा स्वग्रहमानीय ताडनाद्यैरुपक्रमैः ।

ऋणिको दाप्यते यत्र बलाकारः स उच्यते” ॥

अनयोरर्थः । पुत्रदारपशुरोधो हारोपवेशनश्च य उद्घ्राहणोपायस्तदाचरितमुच्यते । स्वग्रहमा-नीय ताडनादिपक्षेण उद्घ्राहणोपायो बला-कार उच्यते ॥ * ॥ कौशमर्णः केनोपायेन

साध्यस्तदाह कात्यायनः ।

“राजानं स्वामिनं विप्रं सान्धेनैव प्रसाधयेत् ।

ऋणिकं दुर्हृदं वापि च्छेनैव प्रसाधयेत्” ॥

ऋणिकं दायदम् ॥ तथा

“बणिजः कर्मकाञ्चैव शिल्पिनश्चात्रवीद भृगुः ।

देशाचारेण दाप्याः स्युर्दुष्टान् संपीड्य दापयेत्” ॥

यत्र धनं न लभ्यते तत्राह बृहस्पतिः ।

“निर्धनं ऋणिकं कर्म ऋहमानीय कारयेत् ।

शौण्डिकाद्यं ब्राह्मणस्तु दापनीयः शनैः शनैः” ॥

याचवचनः,—

“हीनजातिं परिच्छीबन्वार्थं कर्म कारयेत् ।

ब्राह्मणस्तु परिच्छीयः शनैर्दाप्यो यद्योदयम् ॥

यद्योदयं यथा धनोत्पत्तिरित्यर्थः ॥ * ॥ याचार-दारा न ब्राह्मणस्य ऋणशोधनमाह कात्यायनः ।

“कर्मणा चक्षुर्विदुःश्रान्तं समहीनास्तु दापयेत्” ॥

ऋणशोधनाय निन्दितं कर्म कारयितुमनर्थास्य

दण्डमाह कात्यायनः ।

“यदि ह्यादावनादितमभुभं कर्म कारयेत् ।

प्राप्त्यात् साहसं पूर्वमृणाण्मयेत बणिजः ॥ * ॥

यदि परमदृष्टिप्राप्तं धनमृणिको दातुं न शक्नोति

तदा चक्रदृष्ट्या लेख्या धारयेत् । यथा बृहस्पतिः ।

“पूर्वावधौ शान्तनाममृणमुद्घ्राहयेज्जनी ।

कारयेद्वा धनी लेख्यं चक्रदृष्टिवक्ष्यया” ॥

तथा च बृहस्पतिः ।

“हिरण्ये द्विगुणीभूते मृते मृतेऽधमर्णिके ।

द्रव्यं तदीयं संयुक्तं विनीचीत सत्वाच्छिकम् ॥

रत्नेषु हतमूल्यान्तु दशाङ्गं जनसंसदि ।

ऋणानुरूपं परतो मृहीतान्मनु वञ्चयेत् ॥

सधनश्च स्थिरीकृत्य गणानुसूचकैर्नरैः ।

तदनुष्ठातिविदितं प्रमृष्टप्रापराभुयात्” ॥

यथाविधं चर्मादीन् धनसाधनोपायान् प्रयुज्जानो